

**KAVÁRNA,
ČAJOVNA
A RESTAURACE
MIYABI**

Do prostoru se vstupuje přímo z ulice. V přízemí s výkladci do ulice se nachází kavárna s barem. V části směrem do dvora jsou čajové místnosti v japonském stylu. V obou prostorech se podává jídlo. V suterénu jsou toalety přístupné po litinových schodech a zázemí kuchyně. Jídlo je dopravováno do přízemí jídelním výtahem.

KAVÁRNA

Podlaha v kavárně je z šedé břidlice 400/400 mm doplněná obložky. Stěny jsou omítané, v části potažené bronzovým ple-

tivem s nepravidelnou sádrovou omítkou, probrušovanou. Strop je ze zlatých plátek. Výkladce jsou dubové s ocelovými pásky. Dřevěné obložení má kazety z bronzového pletiva.

Do dýhy je zatíraná bílá barva zvýrazňující leta. Kulaté otvory na vyústění vzduchotechniky jsou z bronzového pletiva. Lavice a barové židle jsou potaženy červenohnědou kůží. Křesla jsou od firmy Ton. Stoly čtvercového a oválného tvaru mají litinovou nohu na trojnožce a žulovou červenohnědou desku. Policová stěna nese skleněné police.

Osvětlení je řešeno kombinací světelné rampy nad policovou stěnou a atypickými nástěnnými konzolovými světly. Další osvětlení je v nadpraží výkladců.

ČAJOVÉ MÍSTNOSTI

Podlaha v místnostech je z tatami, doplněná dřevěným orámováním. Střední chodba má na podlaze velké kameny, které jsou doplněny oblázkovou dlažbou znázorňující řeku. Dělicí stěny jsou tvořeny šoupacími dveřmi. Před okny do dvora jsou papírové posuvné zástěny. Dřevěné obložení je z borovic. Stěny jsou omítnuty japonskou žlutozelenou hlínkou.

TOALETY

Podlaha je z plastbetonu. Příčky mezi prostory jsou z bílého plexiskla, dveře jsou dubové. Nerezová umyvadla jsou osazena v žulových deskách.

Zrcadla přes šířku místnosti jsou orámována nerezovými lištami.

mizuki

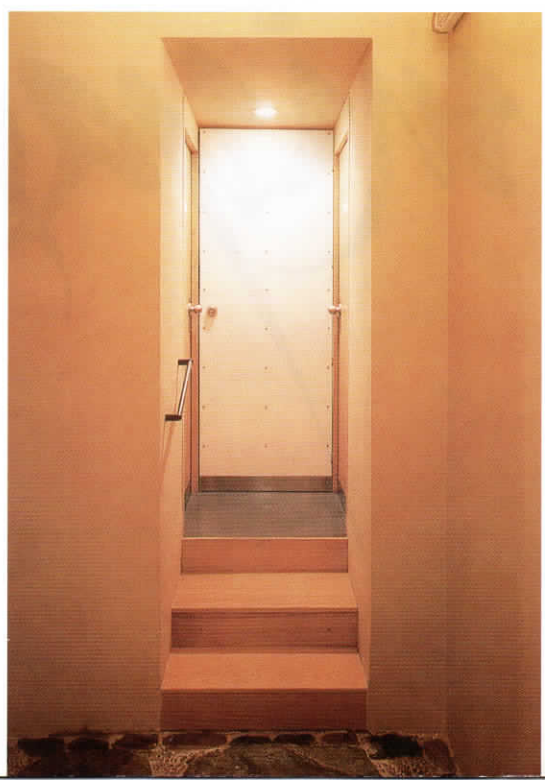
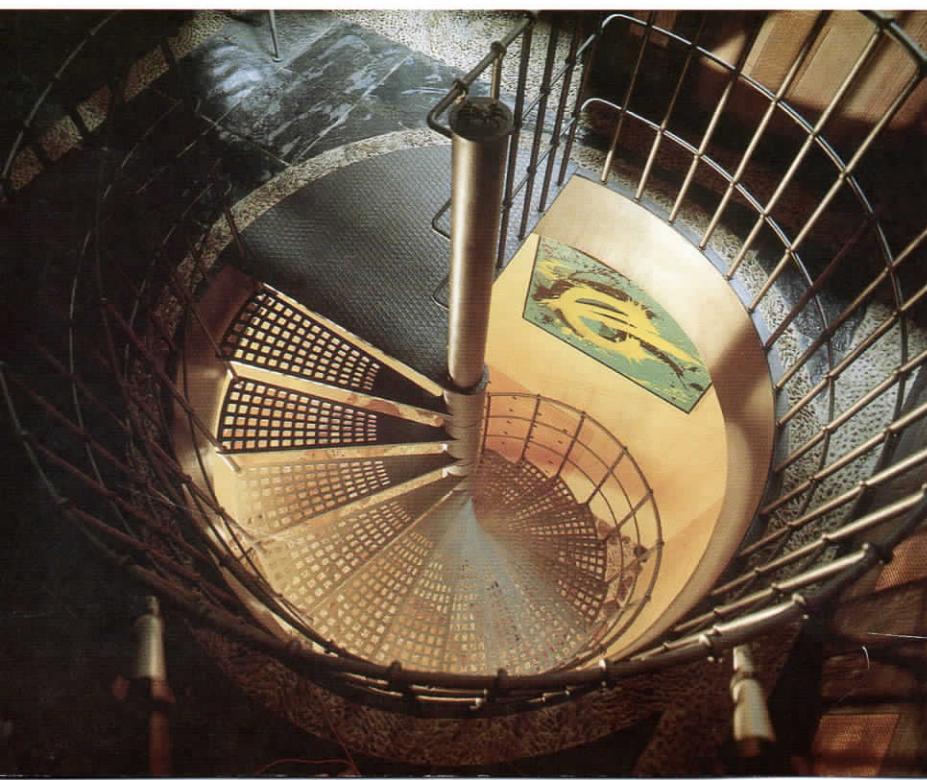
Japonské čajové rituály, které jsou obhacovány již po několika tisíc let, vyjadřují svými způsoby jemnou rovnováhu existence. Ani dnes nelze toto vyjádření rovnováhy brát jako anachronismus.

Ačkoliv současný život nabývá díky „nejnovějším technologickým postupům“ a „hypermoderním vynálezům“ stále více eklektičtější podoby, symboly, které nám pomáhají pro porozumění světa, zůstávají stále stejné.

Čajovna v Navrátilově ulici navozuje příjemnou atmosféru souznění a spojení

dvou odlišných civilizací a kultur. Její majitelkou je Češka, která žila jedenáct let v Japonsku. Na základě zdejších studií čajových rituálů se rozhodla co nejvíce přiblížit Pražanům japonskou kulturu.

Architektonická řešení vnitřního prostoru a jeho vnější fasáda na sebe vzájemně navazují. Při vstupu se máme možnost setkat se skromně zařízenou místností, ne nepodobnou českým hospůdkám. Japonské knihy a obrazy i pozlacené stropní oblouky dávají tušit to, co následuje. Poněkud rušivé až nepatřičně

Klient: Čaj, s.r.o. Darja Kawasumi

Autoři: Vít Máslo, Petr Bouřil, Steve Schappacher

Projektant: J.B.K.M. architekti

Dodavatel interiéru: Messenger, s.r.o., V. Veselý

Truhlářské práce: fa Josef Plecítý

Litinové schodiště: fa Dräger

Dodavatel stavby: Stavební firma Petera-Charvát

Kolaudace stavby: březen 1995

Náklady stavby: cca 6 mil. Kč

působící schodiště nevede, jak bychom mohli tušit, do vlastní čajovny, nýbrž k toaletám. Až zadní místnosti s „tatami“ dovezenými přímo z Japonska jsou posvátným prostředím srovnatelným s tajemností oněch výše zmíněných rituálů. Vše, co se zde nachází, je přesné a čisté, a přechod ze západní do východní kultury je zvolněn vstupním prostorem.

Původně chtěli autoři použít pro tento objekt současnější vzor. Majitelka však trvala na původní japonské tvorbě, aby

byl její záměr pro Pražany jasnější a viditelnější.

Řemeslné práce jsou odvedeny až do nejmenších detailů a vedou k dojmu vskutku architektonicky definovaného prostoru.

Pohlédneme-li na restauraci jako na příběh čajového rituálu (tzn. jako na syntézu a symbiózu autorů, řemeslníků, majitelky a jejích hostů), spatříme jeden z příkladů výjimečné krásy, jež by mohla být nápomocna při dalším rozšiřování našich obzorů.

Jason Boisvert

Snímky V. Macháček a E. Havková

